

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล และ ผลการดำเนินการ

ก. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามสำหรับกรรมการผู้จัดการ บริษัทประกันภัย ซึ่งมีทั้งหมด 75 บริษัท แบ่งเป็น บริษัทประกันวินาศภัย ประเภทเดียว ซึ่งรวมทั้งบริษัทประกันสุขภาพด้วย 62 บริษัท บริษัทประกันชีวิตประเภทเดียว 7 บริษัท และบริษัทที่รับประกันภัยทั้ง 2 ประเภทอีก 6 บริษัท โดยแยกแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย และบริษัทประกันชีวิต ส่วนบริษัทที่รับประกันภัยทั้ง 2 ประเภทนั้น ได้ส่งแบบสอบถามไป 2 ชุด สำหรับการประกันภัยแต่ละประเภท เป็นการสอบถามถึงความคิดเห็นของบริษัทประกันภัยที่มีต่อการควบคุม และส่งเสริมบริษัทประกันภัยของสำนักงานประกันภัย

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 81 ชุด ได้รับกลับมาทั้งหมด 42 ชุด คิดเป็นร้อยละ 51.85 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด ได้จากการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ 2 ครั้ง ครั้งแรก เมื่อเดือนตุลาคม 2527 ได้รับตอบมา 16 ชุด ครั้งที่สองเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2528 ได้รับตอบมา 26 ชุด รวมเป็น 42 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประเภท	จำนวนข้อมูล
บริษัทประกันวินาศภัย	34 (80.95%)
บริษัทประกันชีวิต	8 (19.05%)
รวม	42 (100 %)

ตารางที่ 1 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมของสำนักงานประกันภัย ที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินงานของบริษัท แจกแจงตามจำนวน และอัตราร้อยละของบริษัทประกัน ภัยที่ตอบแบบสอบถาม (ตอบได้หลายข้อ)

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	รวม
1.1 ทำให้การดำเนินงานล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์	8 (100%)	8 (23.53%)	16 (38.1%)
1.2 ทำให้บริษัทขยายตัวไม่ได้เท่าที่ควร	6 (75%)	7 (20.59%)	13 (30.95%)
1.3 ช่วยให้ฐานะการเงินมั่นคงยิ่งขึ้น	2 (25%)	24 (70.59%)	26 (61.90%)
1.4 ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยมากขึ้น	3 (37.5%)	17 (50%)	20 (47.62%)
1.5 ช่วยให้การดำเนินงานมีระเบียบแบบแผนดีขึ้น	1 (12.5%)	19 (12.5%)	20 (47.62%)
1.6 อื่น ๆ	-	3 (8.82%)	3 (7.14%)

บริษัทประกันชีวิต 8 บริษัท

บริษัทประกันวินาศภัย 34 บริษัท

รวม 42 บริษัท

ความเห็นอื่น เช่น - ทำให้มีการระมัดระวังในการรับเสี่ยงภัยมากขึ้น

- ทำให้การแข่งขันระหว่าง บริษัทประกันภัยอยู่ในกฎเกณฑ์

- ทำให้บริษัทต้องทำงานซ้ำซ้อนในบางอย่าง

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าจากบริษัทประกันชีวิตทั้งหมด 8 บริษัท ทั้ง 8 บริษัท (ร้อยละ 100) เห็นว่าการควบคุมของสำนักงานฯ ทำให้การดำเนินงานล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ มี 6 บริษัท (ร้อยละ 75) เห็นว่าทำให้บริษัทขยายตัวไม่ได้เท่าที่ควร และ 3 บริษัท (ร้อยละ 37.5) เห็นว่าทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยมากขึ้น มีเพียง 1 บริษัท (ร้อยละ 12.5) เห็นว่าช่วยให้การดำเนินงานมีระเบียบแบบแผนดีขึ้น

ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 24 บริษัท (ร้อยละ 70.59) จากทั้งหมด 34 บริษัท เห็นว่าช่วยให้ฐานะการเงินมั่นคงยิ่งขึ้น มี 19 บริษัท (ร้อยละ 55.88) เห็นว่า ช่วยให้การดำเนินงานมีระเบียบแบบแผนดีขึ้น และ 17 บริษัท (ร้อยละ 50) เห็นว่า ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยมากขึ้น แต่เมื่อรวมบริษัทประกันภัยทั้ง 2 ประเภทแล้ว บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 26 บริษัท ร้อยละ (61.90) จาก 42 บริษัท เห็นว่าช่วยให้ฐานะการเงินมั่นคงยิ่งขึ้น มี 20 บริษัท (ร้อยละ 47.62) เห็นว่า ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยมากขึ้น และ 20 บริษัท (ร้อยละ 47.62)

เห็นว่า ช่วยให้การดำเนินงานมีระเบียบแบบแผนดีขึ้นและมีเพียง 3 บริษัท (ร้อยละ 7.14) ให้ความเห็นอื่น ๆ

คำตอบในข้อนี้ แยกออกเป็น 2 ความเห็น ได้แก่ความเห็นว่าการควบคุมของสำนักงานประกันภัยเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของบริษัท คือ ทำให้การดำเนินงานล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ กับทำให้บริษัทขยายตัวไม่ได้มากเท่าที่ควร และความเห็นว่าการควบคุมของสำนักงานประกันภัยไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของบริษัท คือ ช่วยให้ฐานะการเงินมั่นคงยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยมากขึ้น และช่วยให้การดำเนินงานมีระเบียบแบบแผนดีขึ้น ซึ่งมีข้อสังเกตว่า ความเห็นของบริษัทประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัย มีความแตกต่างกัน พอสรุปได้ว่า การควบคุมบริษัทประกันชีวิตของสำนักงานประกันภัยเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิต ทั้งนี้ เพราะบริษัทประกันชีวิตส่วนใหญ่ (ร้อยละ 100) เห็นว่า ทำให้การดำเนินงานล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์ และร้อยละ 75 ของบริษัทประกันชีวิตเห็นว่าทำให้บริษัทขยายตัวไม่ได้มากเท่าที่ควร และสำหรับบริษัทประกันวินาศภัย พอสรุปได้ว่า การควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยของสำนักงานประกันภัยไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของบริษัท บริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70.59) เห็นว่า ช่วยฐานะการเงินมั่นคงยิ่งขึ้น ร้อยละ 55.88 ของบริษัท เห็นว่าช่วยให้ดำเนินงานมีระเบียบแบบแผนดีขึ้น และร้อยละ 50 ของบริษัทเห็นว่าทำให้เกิดความเชื่อถือ จากผู้เอาประกันภัยมากขึ้น และเมื่อรวมบริษัทประกันภัยทั้ง 2 ประเภทแล้ว บริษัทประกันภัย ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61.90) เห็นว่า ไม่เป็นอุปสรรค เนื่องจากเห็นว่าช่วยให้ฐานะการเงินมั่นคงยิ่งขึ้น

ตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับจำนวนหลักทรัพย์ประกันที่รัฐกำหนด

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	รวม
2.1 เหมาะสมแล้ว	1 (12.5%)	15 (44.12%)	16 (38.09%)
2.2 มากเกินไป	-	3 (8.82%)	3 (7.14%)
2.3 น้อยเกินไป	-	7 (20.58%)	7 (16.66%)
2.4 จำนวนหลักทรัพย์ประกันควรกำหนดให้เป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสำรองประกันภัยหรือจำนวนเบี้ยประกันภัยรับ	7 (87.5%)	9 (26.47%)	16 (38.09%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า บริษัทประกันชีวิตส่วนใหญ่ 7 บริษัท (ร้อยละ 87.5) จาก 8 บริษัท เห็นว่า จำนวนหลักทรัพย์ประกัน ควรกำหนดให้เป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสำรองประกันภัย หรือจำนวนเบี้ยประกันภัยรับ และมีเพียง 1 บริษัท (ร้อยละ 12.5) เห็นว่า เหมาะสมแล้วเนื่องจากธุรกิจประกันชีวิตมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงมีความเห็นว่าการกำหนดจำนวนหลักทรัพย์ประกันที่รัฐกำหนดไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 15 บริษัท (ร้อยละ 44.12) จาก 34 บริษัท เห็นว่า เหมาะสมแล้ว และ 9 บริษัท (ร้อยละ 26.47) เห็นว่า จำนวนหลักทรัพย์ประกันควรกำหนดให้เป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสำรองประกันภัย หรือจำนวนเบี้ยประกันภัยรับ มี 7 บริษัท (ร้อยละ 20.58) เห็นว่า น้อยเกินไป และมีเพียง 3 บริษัท (ร้อยละ 8.82) เห็นว่า มากเกินไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของบริษัท แสดงว่าธุรกิจประกันวินาศภัยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น เพราะมีเพียง 3 บริษัทที่เห็นว่าการกำหนดเป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสำรองประกันภัย หรือจำนวนเบี้ยประกันภัยรับ 7 บริษัท (ร้อยละ 16.66) เห็นว่า น้อยเกินไป และมีเพียง 3 บริษัท (ร้อยละ 7.14) เห็นว่า มากเกินไป ซึ่งเป็นบริษัทประกันวินาศภัยทั้งหมด

ตารางที่ 3 แสดงความคิดเห็นของบริษัทประกันภัย เกี่ยวกับจำนวนเงินกองทุนที่รัฐกำหนด

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
3.1 เหมาะสมแล้ว	8 (100%)	15 (44.12%)	23 (54.76%)
3.2 มากเกินไป	-	4 (11.76%)	4 (9.52%)
3.3 น้อยเกินไป	-	12 (35.29%)	12 (28.57%)
3.4 อื่น ๆ	-	3 (8.82%)	3 (7.14%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

ความเห็นอื่นๆ เช่น

- ควรกำหนดตามอัตราส่วนของ เบี้ยประกันภัยรับ
- ไม่ควรอยู่ในอัตราค่าสุดเดียวกันหมด
- ควรจะประมาณ 10 ล้านบาท

จากตารางที่ 3 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด (ร้อยละ 100) มีความเห็นว่าเหมาะสมแล้วอาจเนื่องมาจากเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นก่อนปี พ.ศ. 2510 ได้รับยกเว้นตามบทเฉพาะกาล ม. 101 ไม่ต้องชำระเงินกองทุนขั้นต่ำจำนวน 5 ล้านบาท ซึ่งเท่ากับไม่ต้องถูกควบคุมเรื่องเงินกองทุน ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่ 15 บริษัท (ร้อยละ 44.12) จาก 34 บริษัท ก็มีความเห็นว่า เหมาะสมแล้วเช่นกัน รองลงมา 12 บริษัท (ร้อยละ 35.29) เห็นว่า น้อยเกินไป และ 4 บริษัท (ร้อยละ 11.76) เห็นว่า มากเกินไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของบริษัทประกันวินาศภัย ซึ่งมีขนาดแตกต่างกัน

สำหรับบริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 23 บริษัท (ร้อยละ 54.76) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว มี 12 บริษัท (ร้อยละ 28.57) เห็นว่า น้อยเกินไป และ 4 บริษัท (ร้อยละ 9.52) เห็นว่า มากเกินไป

ตารางที่ 4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการคำนวณเงินสำรองประกันภัยที่รัฐกำหนด

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
4.1 เหมาะสมแล้ว	6 (75%)	19 (55.88%)	28 (59.53%)
4.2 ไม่ควรกำหนดวิธีการคำนวณ	-	5 (14.71%)	5 (11.90%)
4.3 ควรแก้ไขโดยให้สอดคล้องกับประมวลรัษฎากร	2 (25%)	10 (29.41%)	12 (28.57%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า บริษัทประกันชีวิต 6 บริษัท (ร้อยละ 75) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว มีเพียง 2 บริษัท (ร้อยละ 25) เห็นว่า ควรแก้ไข โดยให้สอดคล้องกับประมวลรัษฎากร คือไม่เกินร้อยละ 65 ของเบี้ยประกันภัยรับ ในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยต่อออกแล้ว

ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 19 บริษัท (ร้อยละ 55.88) เห็นว่า เหมาะสมแล้ว รองลงมา 10 บริษัท (ร้อยละ 29.14) เห็นว่า ควรแก้ไข โดยให้สอดคล้องกับประมวลรัษฎากร คือไม่เกินร้อยละ 40 ของเบี้ยประกันภัยรับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยต่อออกแล้ว และมี 5 บริษัท (ร้อยละ 14.71) เห็นว่า ไม่ควรกำหนดวิธีการคำนวณ

สำหรับบริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 25 บริษัท (ร้อยละ 59.53) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว และมี 12 บริษัท (ร้อยละ 28.57) เห็นว่า ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับประมวลรัษฎากร มีเพียง 5 บริษัท (ร้อยละ 11.90) เห็นว่า ไม่ควรกำหนดวิธีการคำนวณ ซึ่งเป็นบริษัทประกันวินาศภัยทั้งหมด

ตารางที่ 5 แสดงความเห็นเกี่ยวกับการควบคุมการลงทุนในธุรกิจอื่นของบริษัทประกันภัย

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
5.1 ควรควบคุม	4 (50%)	24 (70.59%)	28 (66.67%)
5.2 ไม่ควรควบคุม	4 (50%)	10 (29.41%)	14 (33.33%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

เหตุผลที่ไม่ควรควบคุม เช่น

- จะทำให้การดำเนินงานล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์
- บริษัทไม่อาจปฏิบัติตามกฎเกณฑ์บางอย่างได้
- ทำให้บริษัทขาดความริเริ่ม และ ขาดความรับผิดชอบตนเอง
- ทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว

จากตารางที่ 5 บริษัทประกันชีวิต 4 บริษัท (ร้อยละ 50) เห็นว่าควรควบคุม และอีก 4 บริษัท (ร้อยละ 50) เห็นว่า ไม่ควรควบคุม ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 24 บริษัท (ร้อยละ 70.59) เห็นว่า ควรควบคุมและอีก 10 บริษัท (ร้อยละ 29.41) เห็นว่า ไม่ควรควบคุม สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 28 บริษัท (ร้อยละ 66.67) เห็นว่าควรมีการควบคุมการลงทุนในธุรกิจอื่น โดยรัฐฯ มี 14 บริษัท (ร้อยละ 33.33) เห็นว่า ไม่ควรควบคุม

ตารางที่ 6 แสดงความเห็นเกี่ยวกับการควบคุมการรับและจ่ายเงินของบริษัทประกันภัย

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
6.1 ควร	6 (75%)	7 (20.59%)	13 (30.95%)
6.2 ไม่ควร	2 (25%)	27 (79.41%)	29 (69.05%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

เหตุผลที่ไม่ควรควบคุม เช่น

- ทำให้ไม่คล่องตัวด้านการเงิน
- ทำให้ยุ่งยาก ขาดอิสระภาพที่จะดำเนินการ

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า บริษัทประกันชีวิต 6 บริษัท (ร้อยละ 75) เห็นว่าควรมีการควบคุมการรับ และจ่ายเงินของบริษัท และมีเพียง 2 บริษัท (ร้อยละ 25) เห็นว่า ไม่ควรควบคุม

ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย มีความเห็นแตกต่างกันตรงกันข้ามกับบริษัทประกันชีวิต คือส่วนใหญ่ 27 บริษัท (ร้อยละ 79.41) เห็นว่า ไม่ควรมีการควบคุม และมีเพียง 7 บริษัท (ร้อยละ 20.59) เห็นว่า ควรควบคุม

สำหรับบริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 29 บริษัท (ร้อยละ 69.06) เห็นว่าไม่ควรควบคุม และมี 13 บริษัท (ร้อยละ 30.95) เห็นว่าควรควบคุม

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไข และปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วย การลงทุน

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
7.1 ไม่ควรแก้ไข และปรับปรุง	1 (12.5%)	8 (23.53%)	9 (21.43%)
7.2 ควร	7 (87.5%)	26 (76.47%)	33 (78.57%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

ความเห็นที่ ควรแก้ไขปรับปรุงดังนี้.-

- ควรขยายวงเงินให้บริษัทฯ มีความยืดหยุ่น
- ควรกำหนดประเภทการลงทุน แต่ไม่ควรจำกัดจำนวนเงินลงทุน
- ควรยกเลิกเงื่อนไขทรัพย์สิน เพื่อใช้ในการประกอบการ
- ไม่ควรกำหนดให้ซื้อหุ้นราคาต่ำมูลค่า ทำให้ไม่สามารถซื้อหุ้นที่ดีได้
- ควรให้มีการลงทุน โดยอิสระในเงินกองทุนของบริษัทส่วนที่เกินจากจำนวนเงินกองทุนที่กฎหมายกำหนด
- ตัวสัญญาใช้เงินที่มีธนาคารรับอาวัล ควรปล่อยฟรี เหมือนเงินฝากประจำเพราะมีความมั่นคงปลอดภัย
- วงเงินจำนวนที่ดิน และอาคารเพิ่มจาก 4 แสนบาท เป็น 1 ล้านบาท
- จัดข้อจำกัดปลีกย่อย เพื่อให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า บริษัทประกันชีวิต 7 บริษัท (ร้อยละ 87.5) เห็นว่า ควรมีการแก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วยการลงทุน ตามความเห็นข้างต้น มีเพียง 1 บริษัท (ร้อยละ 12.5) เห็นว่าไม่สมควรมีการแก้ไข

ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยก็เช่นกัน คือ 26 บริษัท (ร้อยละ 76.47) เห็นว่า ควรแก้ไข และ 8 บริษัท (ร้อยละ 23.53) เห็นว่า ไม่ควรแก้ไข

สำหรับบริษัทประกันภัย 33 บริษัท (ร้อยละ 78.57) เห็นว่าควรแก้ไข และ 9 บริษัท (ร้อยละ 21.43) เห็นว่า ไม่ควรแก้ไข

ตารางที่ 8 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมการรับ และจ่ายเงินของบริษัทฯ

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
8.1 เหมาะสมแล้ว	8 (100%)	29 (85.29%)	37 (88.09%)
8.2 ควรแก้ไข	-	5 (14.71%)	5 (11.91%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

ความเห็นที่ควรแก้ไขดังนี้.-

- รัฐควรลดบทบาทของนายหน้าลง
- ควรควบคุมเฉพาะเรื่องการจ่ายเงินผลประโยชน์ของฝ่ายชาย

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าเหมาะสมแล้ว ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 29 บริษัท (ร้อยละ 85.29) เห็นว่า เหมาะสมแล้วเช่นกัน และอีก 5 บริษัท (ร้อยละ 14.71) เห็นว่า ควรแก้ไข เช่น ควรลดบทบาทของนายหน้าลง และ ควรควบคุมเฉพาะเรื่องการจ่ายเงินผลประโยชน์ของฝ่ายชาย เป็นต้น สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 37 บริษัท (ร้อยละ 88.09) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว

ตารางที่ 9 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการควบคุมแบบ และข้อความของกรมธรรม์ประกันภัย

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
9.1 เหมาะสมแล้ว	4 (50%)	13 (38.24%)	17 (40.48%)
9.2 ควรแก้ไข	4 (50%)	21 (61.76%)	25 (59.52%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

ความเห็น ว่า ควรแก้ไขดังนี้

- ควรเร่งพิจารณาให้ความเห็นชอบให้เร็วขึ้น
- ควรปรับปรุงข้อความให้ง่ายต่อความเข้าใจ
- ควรให้เป็นกรณีมาตรฐานทุกแบบ
- ให้เหมาะสมกับสถานะการณปัจจุบัน
- ควรมีเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถ และมีความเข้าใจในแบบ และข้อความของกรณีธรรม์ประกันภัย เป็นอย่างดี

จากตารางที่ 9 บริษัทประกันชีวิต 4 บริษัท (ร้อยละ 50) จาก 8 บริษัท เห็นว่า เหมาะสมแล้ว และอีก 4 บริษัท (ร้อยละ 50) เห็นว่า ควรแก้ไข

ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 21 บริษัท (ร้อยละ 61.76) เห็นว่าควรแก้ไข และอีก 13 บริษัท (ร้อยละ 38.24) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว

สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 25 บริษัท (ร้อยละ 59.52) เห็นว่าควรแก้ไข มีข้อสังเกตว่า ควรแก้ไขโดยเร่งพิจารณาให้ความเห็นชอบให้เร็วขึ้น เป็นคำตอบที่มากที่สุด ถึง 18 คำตอบ จากทั้งหมด 25 คำตอบ และมีอีก 17 บริษัท (ร้อยละ 40.48) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว

ตารางที่ 10 ความเห็นเกี่ยวกับอัตราเบี้ยประกันภัยตามที่ได้รับอนุมัติจากนายทะเบียน

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
10.1 เหมาะสมแล้ว	5 (62.5%)	14 (41.18%)	19 (45.24%)
10.2 ควรแก้ไข	3 (37.5%)	20 (58.82%)	23 (54.76%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

ความเห็นว่าการแก้ไขมีดังนี้.-

- ควรมีการยืดหยุ่น และอนุมัติให้เร็วขึ้น
- ควรร่วมมือกับสมาคมประกันชีวิต และสมาคมวินาศภัยแก้ไขเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสม และตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง
- กำหนดอัตราขั้นต่ำไว้ต่ำไป
- ควรปรับอัตราให้เป็นไปตามความเป็นจริงตามสถิติ ไม่ใช่ปรับลงแต่อย่างเดียว
- ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับผลการรับประกันภัยของธุรกิจแต่ละประเภทมากกว่าจะคำนึงถึงสถิติโดยรวม

จากตารางที่ 10 บริษัทประกันชีวิต 5 บริษัท (ร้อยละ 62.5) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว และอีก 3 บริษัท (ร้อยละ 37.5) เห็นว่าการแก้ไข ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 20 บริษัท (ร้อยละ 58.82) เห็นว่าการแก้ไข และอีก 14 บริษัท (ร้อยละ 41.18) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว

สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 23 บริษัท (ร้อยละ 54.76) เห็นว่าการแก้ไขตามความเห็นข้างต้น และอีก 19 บริษัท (ร้อยละ 45.24) เห็นว่าเหมาะสมแล้ว

ตารางที่ 11 แสดงความเห็นถึงผลดีผลเสียต่อการดำเนินงานของบริษัท เนื่องจากการควบคุมตัวแทนประกันภัยของสำนักงานประกันภัย

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
11.1 มีผลดี	8 (100%)	29 (85.29%)	37 (88.09%)
11.2 มีผลเสีย	-	3 (8.82%)	3 (7.14%)
11.3 อื่นๆ	-	2 (5.89%)	2 (4.76%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

ผลดี เนื่องจากเหตุผลดังนี้.-

- เป็นเครื่องมือในการกำหนดคุณสมบัติของตัวแทน
- ได้ตัวแทนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ทำให้ตัวแทนต้องศึกษาค้นคว้า และมีความรู้ดีขึ้น
- ป้องกันไม่ให้ตัวแทนทุจริต เนื่องจากสำนักงานประกันภัยจะยกเลิกใบอนุญาตทันที
- ทำให้การควบคุมตัวแทนง่ายขึ้น

ส่วนผลเสีย มีประการเดียวคือ เป็นการจำกัดตัวแทน อาจทำให้การประกันภัยไม่แพร่หลาย เท่าที่ควร

ส่วนข้อ 11.3 อื่นๆ มีดังนี้

- ควรเพิ่มข้อห้าม เช่น การรับเบี้ยประกันต่ำกว่าจำนวนเงินที่ปรากฏในกรมธรรม์
- ไม่ปรากฏผลดี ผลเสียอย่างแน่ชัด

จากตารางที่ 11 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด เห็นว่ามีผลดี เนื่องจากเป็นประโยชน์ต่อบริษัท ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยก็เช่นกัน 29 บริษัท (ร้อยละ 85.29) เห็นว่ามีผลดี มี 3 บริษัท (ร้อยละ 8.82) เห็นว่ามีผลเสีย คือ เป็นการจำกัดตัวแทน

สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 37 บริษัท (ร้อยละ 88.09) เห็นว่าการควบคุมตัวแทนประกันภัยเป็นผลดีต่อบริษัท

ตารางที่ 12 แสดงความเห็นเกี่ยวกับการที่สำนักงานประกันภัยเข้ามาเกี่ยวข้อง และใกล้เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
12.1 ควร	5 (62.5%)	20 (58.82%)	25 (59.52%)
12.2 ไม่ควร	3 (37.5%)	14 (41.18%)	17 (40.48%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

เหตุผลที่ไม่ควรเข้ามาเกี่ยวข้องมีดังนี้.-

- ทำให้บริษัทดูเสมือนไร้สมรรถภาพ
- ส่วนใหญ่ สำนักงานประกันภัยจะเข้าข้างผู้เอาประกันภัย
- สำนักงานประกันภัยไม่เข้าใจดีเกี่ยวกับสาเหตุข้อพิพาท
- ควรให้บริษัทฯ ปฏิบัติตามเงื่อนไขในกรมธรรม์
- ข้อพิพาทควรจะตัดสินโดยศาล

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า บริษัทประกันชีวิต 5 บริษัท (ร้อยละ 62.5) เห็นว่า สำนักงานประกันภัยควรเข้ามาเกี่ยวข้อง และใกล้เคียงข้อพิพาท เกี่ยวกับการจ่ายค่าสินไหมทดแทน และอีก 3 บริษัท (ร้อยละ 37.5) เห็นว่าไม่ควรเกี่ยวข้อง

สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย 20 บริษัท (ร้อยละ 58.82) เห็นว่าควรเกี่ยวข้อง และ 14 บริษัท ร้อยละ 41.18) เห็นว่าไม่ควรเกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 25 บริษัท (ร้อยละ 59.52) เห็นว่า ควรเกี่ยวข้องและอีก 17 บริษัท (ร้อยละ 40.48) เห็นว่า ไม่ควรเกี่ยวข้อง เนื่องจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เหตุผลที่ตอบมากที่สุด คือ เห็นว่าสำนักงานประกันภัยเข้าข้างผู้เอาประกันภัย

ตารางที่ 13 คำถามถึงการส่งเสริมจากสำนักงานประกันภัยที่บริษัทได้รับ (ตอบได้หลายข้อ)

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
13.1 ให้คำแนะนำวิธีดำเนินงาน	-	7 (20.59%)	7 (16.67%)
13.2 ให้การอบรมตัวแทนประกันภัย	6 (75%)	3 (8.82%)	9 (21.43%)
13.3 ให้เข้าร่วมประชุม และสัมมนา	8 (100%)	28 (82.35%)	36 (85.71%)
13.4 ช่วยเหลือด้านประกันต่อ	-	-	-
13.5 แก้อัปเดตข้อพิพาทการจ่ายสินไหมทดแทน	2 (25%)	9 (26.47%)	11 (26.19%)
13.6 ช่วยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1 (12.5%)	3 (8.82%)	4 (9.52%)
13.7 อื่น ๆ	-	1 (2.94%)	1 (2.38%)

บริษัทประกันชีวิต	8 บริษัท
บริษัทประกันวินาศภัย	34 บริษัท
รวม	42 บริษัท

ความเห็นอื่น ๆ คือ สำนักงานประกันภัยไม่ได้ให้การส่งเสริมอย่างจริงจังเท่าที่ควร จากตารางที่ 13 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด 8 บริษัท เห็นว่าได้รับการส่งเสริมโดยการให้เข้าร่วมประชุม และสัมมนา มี 6 บริษัท (ร้อยละ 75) จาก 8 บริษัท เห็นว่า ให้การอบรมตัวแทนประกันภัยและรองลงมา 2 บริษัท (ร้อยละ 25) เห็นว่าจัดพิพาทการจ่ายสินไหมทดแทน มีเพียง 1 บริษัท (ร้อยละ 12.5) เห็นว่าช่วยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย 28 บริษัท (ร้อยละ 82.35) จาก 34 บริษัท เห็นว่าให้เข้าร่วมประชุม และสัมมนา รองลงมา 9 บริษัท (ร้อยละ 26.47) เห็นว่า แก้อัปเดตการจ่ายสินไหมทดแทน และ 7 บริษัท (ร้อยละ 20.59) เห็นว่าให้คำแนะนำวิธีดำเนินงาน มีเพียง 1 บริษัท (ร้อยละ 2.94) เห็นว่าสำนักงานประกันภัยไม่ได้ให้การส่งเสริมอย่างจริงจังเท่าที่ควร

สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 36 บริษัท (ร้อยละ 85.71) จาก 42 บริษัท เห็นว่าให้เข้าร่วมประชุม และสัมมนา รองลงมา 11 บริษัท (ร้อยละ 26.19) เห็นว่าเป็นการแก้อัปเดตการจ่ายสินไหมทดแทน และ 9 บริษัท (ร้อยละ 21.43) เห็นว่า ให้การอบรมตัวแทนประกันภัย

ตารางที่ 14 ผลการส่งเสริมธุรกิจประกันภัยของสำนักงานประกันภัย ที่มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัท ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
14.1 ช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	-	5 (14.70%)	5 (11.90%)
14.2 ช่วยให้การดำเนินธุรกิจขยายตัวยิ่งขึ้น	2 (25%)	8 (23.53%)	10 (23.81%)
14.3 ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้อเอาประกันภัยมากยิ่งขึ้น	5 (62.5%)	15 (44.12%)	20 (47.62%)
14.4 ช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัยดีขึ้น	6 (75%)	9 (26.47%)	15 (35.71%)
14.5 อื่น ๆ	3 (37.50%)	13 (38.24%)	16 (38.10%)

บริษัทประกันชีวิต	8 บริษัท
บริษัทประกันวินาศภัย	34 บริษัท
รวม	42 บริษัท

ความเห็นอื่นๆ

- ยังไม่ได้ประโยชน์จริงจัง
- ยังไม่เห็นผลดี
- มีผลดี คือ ได้ใช้อัตราเบี้ยประกันเดียวกัน ทำให้ลดการแก่งแย่งลูกค้า แต่กลับแข่งขันกันในด้านบริการลูกค้ามากขึ้น
- ทำให้บริษัทฯ ดำเนินงานอยู่ในกรอบ

จากตารางที่ 14 บริษัทประกันชีวิต 6 บริษัท (ร้อยละ 75) จาก 8 บริษัท เห็นว่าการส่งเสริมธุรกิจประกันภัยของสำนักงานประกันภัย ช่วยให้ได้รับความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัยมากขึ้น รองลงมา 5 บริษัท (ร้อยละ 62.5) เห็นว่า ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยมากยิ่งขึ้น มีเพียง 2 บริษัท (ร้อยละ 25) เห็นว่า ช่วยให้การดำเนินงานธุรกิจขยายตัวยิ่งขึ้น

ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 15 บริษัท (ร้อยละ 44.12) จาก 34 บริษัท เห็นว่า ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยมากยิ่งขึ้น รองลงมา 13 บริษัท (ร้อยละ 38.42) มีความเห็นอื่นๆ เช่น ยังไม่ได้ประโยชน์จริงจัง ยังไม่เห็นผลดี เป็นต้น และ 9 บริษัท (ร้อยละ 26.47) เห็นว่าช่วยให้ได้รับความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัยมากขึ้น และมีเพียง 5 บริษัท (ร้อยละ 14.70) เห็นว่า ช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 20 บริษัท จาก 42 บริษัท (ร้อยละ 47.62) เห็นว่า ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยมากยิ่งขึ้น รองลงมา 16 บริษัท (ร้อยละ 38.10) มีความเห็นอื่นๆ และ 15 บริษัท (ร้อยละ 35.71) เห็นว่าช่วยให้ได้รับความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับกาประกันภัยมากขึ้น

ตารางที่ 15 ความต้องการให้สำนักงานประกันภัยส่งเสริมในด้านต่างๆ

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
15.1 ไม่ต้องการ	2 (25%)	3 (8.82%)	5 (11.90%)
15.2 ต้องการ	6 (75%)	31 (91.18%)	37 (88.10%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

ความต้องการให้สำนักงานประกันภัยส่งเสริมในด้านต่างๆ เช่น

- ช่วยประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัยที่มีต่อความมั่นคงของชีวิต และครอบครัว
- ช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันภัย ให้กับประชาชน
- การสั่งสินค้าขาเข้า ควรทำประกันภัยไว้กับบริษัทประกันภัยที่จดทะเบียนในประเทศ
- ห้ามนำเอาทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไปเอาประกันภัยกับบริษัทที่จดทะเบียนในต่างประเทศ
- ให้มีการประกันภัยสังคม
- ให้มีการประกันภัยความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
- ให้มีการรวบรวมข่าวสารด้านวิชาการ เก็บข้อมูลสถิติทั้งวงการประกันภัย
- ปรับปรุงบุคลากรให้ดีขึ้น
- ไม่ควรมีการเรียกรับเงินต่างๆ

จากตารางที่ 15 บริษัทประกันชีวิต 6 บริษัท (ร้อยละ 75) เห็นว่าต้องการส่งเสริมในด้านต่างๆ อีก 2 บริษัท (ร้อยละ 25) เห็นว่าไม่ต้องการ ส่วนบริษัทประกันวินาศภัย 31 บริษัท (ร้อยละ 91.18) ต้องการอีก 3 บริษัท (ร้อยละ 8.82) ไม่ต้องการ

สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ 37 บริษัท (ร้อยละ 88.10) ต้องการให้สำนักงานประกันภัยช่วยประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัยมากที่สุด ถึง

ตารางที่ 16 ความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไข หรือปรับปรุง ระเบียบปฏิบัติกฎหมาย กฎกระทรวง
ที่ใช้ควบคุมและส่งเสริมธุรกิจประกันภัยในปัจจุบัน

คำตอบ	จำนวนข้อมูล		รวม
	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	
16.1 ไม่ควรแก้ไข	-	10 (29.41%)	10 (23.81%)
16.2 ควรแก้ไข	8 (100%)	24 (70.59%)	32 (76.19%)
รวม	8 (100%)	34 (100%)	42 (100%)

ความเห็นว่าการแก้ไขมีดังนี้.-

- กฎกระทรวงขอให้แก้ไขเป็นประกาศกระทรวง เพื่อจะได้แก้ไขให้ทันต่อเหตุการณ์
- การขออนุมัติ ควรอนุมัติโดยเร็ว เช่นการซื้อหุ้น ราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงไปก่อนได้-
รับอนุมัติ
- วางอัตราเงินสำรองประกันภัยสูงเกินไป
- กฎหมายโบราณ และควรให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่น
- บริษัทประกันภัยบางบริษัท ดำรงเงินกองทุนต่ำกว่ากำหนด
- การสอบใบอนุญาตตัวแทน ไม่ควรกำหนดวุฒิ
- เพิ่มบทห้ามตัวแทน นายหน้ารับเบี้ยประกันภัยต่ำกว่าจำนวนที่ปรากฏในกรมธรรม์
- เพิ่มหลักทรัพย์ประกันโดยแยกเป็นแต่ละประเภท และกำหนดวงเงินสูงสุดเมื่อรวม
ทุกประเภท
- เพิ่มเงินกองทุน

จากตารางที่ 16 บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด 8 บริษัท เห็นว่า ควรแก้ไข ส่วน
บริษัทประกันวินาศภัย 24 บริษัท (ร้อยละ 70.59) เห็นว่าการแก้ไข และอีก 10 บริษัท
(ร้อยละ 29.41) เห็นว่า ไม่ควรแก้ไข

สรุปได้ว่า บริษัทประกันภัย 32 บริษัท (ร้อยละ 76.19) เห็นว่า ควรแก้ไขความเห็น
ดังกล่าวข้างต้น และอีก 10 บริษัท (ร้อยละ 23.81) เห็นว่าไม่ควรแก้ไข

สรุป

บริษัทประกันชีวิตส่วนใหญ่ เห็นว่าการควบคุมของสำนักงานประกันภัยมีผลทำให้การดำเนินงานล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์ และทำให้บริษัทขยายตัวไม่ได้เท่าที่ควร ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยมากกว่าครึ่ง เห็นว่า การควบคุมของสำนักงานประกันภัยช่วย ให้ฐานะการเงินมั่นคงยิ่งขึ้น และช่วยให้การดำเนินงานมีระเบียบแบบแผนดีขึ้น ทำให้เกิดความเชื่อถือจากผู้เอาประกันมากขึ้น ส่วนความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับข้อกฎหมาย กฎกระทรวง และประกาศกระทรวงพาณิชย์ต่างๆ มีดังนี้.-

เรื่องการวางหลักทรัพย์ประกัน บริษัทประกันชีวิตส่วนใหญ่ เห็นว่า ควรกำหนดให้เป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสำรองประกันภัย หรือจำนวนเบี้ยประกันภัยรับ ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่ เห็นว่า กฎหมายกำหนดไว้เหมาะสมแล้วสำหรับเงินกองทุน เป็นที่แน่นอนว่า บริษัทประกันชีวิตทั้งหมด เห็นว่าเหมาะสมแล้วเนื่องจากได้รับยกเว้นไม่ต้องดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำตามบทเฉพาะกาล ม. 101 ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่ ก็เห็นว่าเหมาะสมแล้ว และวิธีการจัดสรรเงินสำรองประกันภัยนั้น บริษัทประกันชีวิตส่วนใหญ่ เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยมากกว่าครึ่งหนึ่งก็เห็นว่าเหมาะสมแล้วเช่นกัน สำหรับการควบคุมการรับ และจ่ายเงินของบริษัทประกันภัย บริษัทประกันชีวิตส่วนใหญ่ เห็นว่าควรควบคุม แต่บริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่ เห็นว่า ไม่ควรควบคุม เนื่องจากทำให้ขาดความคล่องตัว และเรื่องการลงทุนในธุรกิจอื่น ทั้งบริษัทประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่ เห็นว่าควรมีการแก้ไข และปรับปรุงให้มีความยืดหยุ่น และขยายขอบเขตให้กว้างขึ้น และการควบคุมแบบ และข้อความของกรมธรรม์ ประกันภัยบริษัทประกันชีวิตมีความเห็นครั้งต่อครั้ง ว่า เหมาะสมแล้ว และเห็นควรแก้ไข ส่วนบริษัทประกันวินาศภัยมากกว่าครึ่ง มีความเห็น ว่า ควรแก้ไข โดยพิจารณาให้ความเห็นชอบให้เร็วขึ้น ความเห็นเกี่ยวกับอัตราเบี้ยประกันภัยนั้น บริษัทประกันชีวิตมากกว่าครึ่ง เห็นว่าเหมาะสมแล้ว แต่บริษัทประกันวินาศภัยมากกว่าครึ่ง เห็นว่า ควรแก้ไขให้อนุมัติให้เร็วขึ้น และให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่วนการควบคุมตัวแทนประกันภัย ก็เป็นที่แน่นอนว่า บริษัทประกันภัยทั้งสองประเภทส่วนใหญ่ เห็นว่ามีผลดี เนื่องจากเป็นการช่วยสนับสนุนให้ตัวแทนมีประสิทธิภาพดีขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อบริษัท ส่วนความเห็น เรื่องการเข้ามาเกี่ยวข้อง และไกล่เกลี่ยข้อพิพาท บริษัทประกันภัยมากกว่าครึ่ง เห็นว่า สำนักงานประกันภัยควรเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ก็มีความเห็น ว่า สำนักงานประกันภัย เข้าข้างผู้เอาประกันภัย.

ข. ผลการดำเนินงานของสำนักงานประกันภัย

ผลการดำเนินงานของสำนักงานประกันภัย ด้านการควบคุม และส่งเสริมธุรกิจประกันภัย ในรอบ 5 ปี ปรากฏผลดังนี้

1. การควบคุมฐานะการเงินของบริษัท

1.1 การก่อตั้ง และ เลิกบริษัท ตามที่กฎหมายบัญญัติว่า ในการก่อตั้งบริษัทประกันภัย จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเสียก่อน และในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทปฏิบัติด้วยก็ได้ ตามนโยบายในการให้ใบอนุญาตใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมจำนวนบริษัทประกันภัยไม่ให้มีมากเกินไป และให้บริษัทประกันภัยที่จะตั้งขึ้นใหม่ มีฐานะการเงินมั่นคง มีผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ มีแผนงาน และระบบงานที่ดี ดังจะเห็นได้จากเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ เรื่องกำหนดรายการเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต และเงื่อนไขการจัดตั้งบริษัทจำกัด เพื่อประกอบธุรกิจประกันชีวิต และธุรกิจประกันวินาศภัย สำหรับ ปี 2518

การดำเนินการในด้านการก่อตั้งนี้ สำนักงานประกันภัย ได้ดำเนินการได้ผลสมบูรณ์ตามความมุ่งหมายทุกประการ⁽¹⁾ เช่น การก่อตั้งบริษัท มหานครประกันชีวิต จำกัด เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2522 ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ทุกประการ ได้แก่ ทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท และในวันจัดตั้งบริษัท ต้องมีทุนชำระแล้วไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาท มูลค่าหุ้นไม่สูงกว่าหุ้นละ หนึ่งพันบาท เป็นต้น ส่วนการเลิกบริษัทในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมา ยังไม่มีบริษัทประกันภัย เลิกบริษัท

1.2 การวางหลักทรัพย์ประกัน ปรากฏว่า เท่าที่ผ่านมา นั้น บริษัทประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยทุกบริษัท สามารถนำหลักทรัพย์มาวางไว้กับนายทะเบียนตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.ประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ม.14 และ พ.ร.บ.ประกันวินาศภัย พ.ศ.2510 ม.13 ตามลำดับ และให้อยู่ในความรับผิดชอบของงานทะเบียน และหลักทรัพย์ ฝ่ายนิติการ เพื่อเป็นหลักทรัพย์ประกันความมั่นใจให้กับผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานประกันภัย

¹ สัมภาษณ์ โพร่ จรรย์โกมล, รองปลัดกระทรวงพาณิชย์ ฝ่ายวิชาการ, 28 พฤษภาคม 2528 .

1.3 การจัดสรรเงินสำรองประกันภัย สำหรับการ จัดสรรเงินสำรองประกันชีวิต กองประกันชีวิต เป็นฝ่ายควบคุม โดยตรวจสอบจากรายงานคณิตศาสตร์ประกันภัยที่บริษัทส่งมา ต่อจากนั้นก็ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบยังบริษัทประกันชีวิตทุกบริษัท ในกรณีที่บางบริษัทแสดงตัวเลขในรายงานคณิตศาสตร์ประกันภัยไม่ตรงกับวิธีปฏิบัติจริง เมื่อตรวจสอบพบกองประกันชีวิต จึงต้องส่งเจ้าหน้าที่ออกตรวจสอบบ่อยกว่าบริษัทประกันชีวิตอื่น ดังนั้น การตรวจสอบบริษัท จึงมีความถี่ไม่เท่ากัน เท่าที่ผ่านมา ไม่ปรากฏว่า มีบริษัทประกันชีวิตใดที่จัดสรรเงินสำรอง-ประกันชีวิตไว้ต่ำกว่าวิธีที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด ส่วนใหญ่จะจัดสรรเงินสำรองประกันชีวิตไว้สูงกว่าวิธีที่กำหนด (1)

สำหรับการจัดสรรเงินสำรองประกันวินาศภัย กองตรวจสอบ และกำกับ เป็นฝ่ายควบคุม โดยฝ่ายกำกับจะตรวจสอบจากรายงานประจำเดือนที่บริษัทส่งมา กรณีที่เกิดข้อสงสัย ก็จะใช้วิธีเสนอให้ฝ่ายตรวจสอบ ซึ่งออกตรวจสอบฐานะการเงินของบริษัทประกันภัยอยู่แล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติม หรือเรียกว่า วิธีการตรวจสอบเฉพาะอย่าง กรณีที่บริษัทจัดสรรเงินสำรองประกันภัยไว้ต่ำกว่าวิธีที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด ก็จะส่งให้บริษัทแก้ไข ผลปรากฏว่า การควบคุมการจัดสรรเงินสำรองประกันภัยนี้ ถึงแม้ว่า บริษัทประกันวินาศภัย จะมีจำนวนมากถึง 68 บริษัท แต่การตรวจสอบการจัดสรรเงินสำรองประกันภัยสามารถคำนวณได้ง่าย โดยใช้วิธีเฉลี่ยรายเดือน และบริษัทได้จัดสรรเงินสำรองประกันภัยตามที่คำนวณได้ทุกบริษัท จึงไม่มีปัญหาในด้านการควบคุมแต่อย่างใด (2)

1.4 การควบคุมการดำรงเงินกองทุน วัตถุประสงค์ในการกำหนดให้บริษัทประกันภัย ดำรงเงินกองทุน ก็เพื่อให้บริษัทมีฐานะมั่นคงทางการเงิน ซึ่งตามกฎหมายกำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องดำรงเงินกองทุนไว้ดังนี้

ก. บริษัทประกันวินาศภัย ให้ดำรงเงินกองทุนไว้เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า

¹ สัมภาษณ์ กาญจนา แสมขาว, นักวิชาการประกันภัย 4 กองประกันชีวิต สำนักงานประกันภัย, 28 พฤษภาคม 2528.

² สัมภาษณ์ มนัส ชิวสกุลยงค์, หัวหน้าฝ่ายอัตราประกันภัย กองวินาศภัย สำนักงานประกันภัย, 28 พฤษภาคม 2528.

- 1) 2,500,000.- บาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเล และการขนส่ง
- 2) 3,000,000.- บาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภท โดยไม่รวมข้อ 1)
- 3) 3,500,000.- บาท สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภท รวมทั้ง ข้อ 1)

ข. บริษัทประกันชีวิต ให้ดำรงเงินกองทุนไว้เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 5 ล้านบาท เว้นแต่บริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินกิจการก่อนประกาศใช้ พ.ร.บ.ประกันชีวิต พ.ศ. 2510

สำหรับการควบคุมการดำรงเงินกองทุนของบริษัทนั้น กองตรวจสอบ และกำกับเป็นฝ่ายควบคุม โดยตรวจสอบจากรายงานประจำเดือน และรายงานประจำปีของบริษัทส่งมา ซึ่งปรากฏว่า ในปัจจุบันมีบางบริษัทที่ดำรงเงินกองทุนไว้ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด จากผลของการสุ่มตัวอย่าง บริษัทประกันภัยดังนี้

ตารางที่ 17

การดำรงเงินกองทุนของบริษัทประกันภัย 5 บริษัท

ประจำปี 2522 - 2526

หน่วย : 1,000.- บาท

บริษัทมหานครประกันชีวิต	49,983	49,673	30,125	45,442	46,191
บริษัทไทย เศรษฐกิจประกันภัย (ประกันวินาศภัย)	15,401	15,127	16,453	27,591	24,889
บริษัทบางกอกสหประกันภัย	18,015	17,743	12,880	15,985	19,698
บริษัทไทย เอเชียประกันภัย	2,995	6,310	(9,062)	4,348	12,033
บริษัทประกันสรรพภัย	6,018	6,415	948	277	(8,450)
บริษัทการแพทย์และสุขภาพ	1,673	(4,420)	(10,984)	(10,505)	(13,843)

ที่มา : รายงานประจำปีของบริษัทประกันภัย กองวิชาการและสถิติ สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า บริษัทมหาชนประกันชีวิต จำกัด เริ่มกิจการเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2522 จะต้องดำรงเงินกองทุนไว้ไม่ต่ำกว่า 5,000,000.- บาท ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 ม.19 ปรากฏว่า บริษัทสามารถดำรงเงินกองทุนไว้ได้เกินกว่า 5,000,000.- บาท เนื่องจากมีเงินทุนจดทะเบียน 100 ล้านบาท ตามเงื่อนไขการจัดตั้งบริษัท และมีเงินทุนชำระแล้ว 50 ล้านบาท บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย และบริษัทบางกอกสหประกันภัย สามารถดำรงเงินกองทุนไว้ได้ครบถ้วน ซึ่งมีจำนวนเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดอยู่มาก แต่สำหรับบริษัทไทยเอเชียประกันภัย ตามกฎหมายจะต้องดำรงเงินกองทุนไว้ไม่น้อยกว่า 3,500,000.- บาท แต่ในปี 2524 บริษัทขาดเงินกองทุน เนื่องจากขาดทุนสุทธิถึง 7,166,000.- บาท (1) ทำให้บริษัทไม่สามารถดำรงเงินกองทุนไว้ได้อย่างครบถ้วน ซึ่งก็ได้ปรับปรุงแก้ไขได้ในปี 2525 แต่ข้อมูลตัวเลขที่แสดงไว้นี้เป็นรายงานที่บริษัทเสนอต่อสำนักงานประกันภัยก่อนที่จะมีการตรวจสอบ เมื่อสำนักงานประกันภัยตรวจสอบแล้วตัวเลขอาจจะแตกต่างออกไป หรืออาจขาดเงินกองทุนเป็นจำนวนมากก็ได้ เพราะโดยทั่วไปบริษัทใดที่ขาดเงินกองทุนมักจะตกแต่งบัญชีให้มีเงินกองทุนมากขึ้น (2) ส่วนบริษัทประกันสรรพภัย ซึ่งจะต้องดำรงเงินกองทุนไว้ไม่น้อยกว่า 3,500,000.- บาท แต่บริษัทเริ่มขาดเงินกองทุนตั้งแต่ ปี 2524 และมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่ง ปี 2526 ก็ยังไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ และบริษัทการแพทย์ และสุขภาพ ก็เช่นเดียวกัน จะต้องดำรงเงินกองทุนไว้ไม่น้อยกว่า 3,000,000.- บาท แต่ตามสถิติข้อมูลตั้งแต่ปี 2522 เป็นต้นมาไม่สามารถดำรงเงินกองทุนไว้ได้ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และทางสำนักงานประกันภัยก็ไม่สามารถจะให้บริษัทเพิ่มเงินกองทุนได้ เนื่องจากบริษัทขาดเงินกองทุนติดต่อกันมาถึง 5 ปี จากกรณียังมีบริษัทประกันภัยที่ดำรงเงินกองทุนไว้ไม่ครบถ้วนนี้ พอสรุปผลได้ว่า การควบคุมการดำรงเงินกองทุนของสำนักงานประกันภัยยังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

¹ รายงานงบกำไรขาดทุนประจำปี 2524 ของบริษัทไทยเอเชียประกันภัย กองวิชาการ และสถิติ สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์, 2525

² สัมภาษณ์ โฟธี จรรย์โกมล, รองปลัดกระทรวงพาณิชย์ ฝ่ายวิชาการ,

1.5 การควบคุมการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันภัย ตามวัตถุประสงค์

อันดับแรกคือ การลงทุนจะต้องมีความมั่นคง มีความเสี่ยงน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่นการซื้อพันธบัตรรัฐบาล ฝากธนาคาร เป็นต้น ส่วนวัตถุประสงค์อื่นเป็นอันดับรอง กองตรวจสอบและกำกับเป็นฝ่ายควบคุมโดยตรวจสอบจากรายงานการลงทุนที่แต่ละบริษัทส่งมา ฝ่ายกำกับจะพิจารณาประเภทของการลงทุนว่า บริษัทมีการลงทุนในหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือไม่เท่าที่ปรากฏบริษัทประกันภัยส่วนมากปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการลงทุน แต่มีบางบริษัทกระทำการลงทุนฝ่าฝืนกฎหมายดังปรากฏว่าได้มีการเปรียบเทียบปรับ และแจ้งให้ตำรวจดำเนินการอยู่เป็นประจำ⁽¹⁾ ซึ่งสำนักงานประกันภัยได้มีการควบคุมอย่างเข้มงวดสำหรับการควบคุมในด้านความมั่นคงในหลักทรัพย์ลงทุน เพื่อให้บริษัทลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเกินไป ซึ่งเป็นผลให้บริษัทได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนไม่สูงนัก และอยู่ในอัตราใกล้เคียงกันดังปรากฏในตารางที่ (18) และตารางที่ (19) แสดงถึงอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของบริษัทประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยในรอบ 5 ปี ประจำปี 2522-2526 ดังนี้

ตารางที่ 18

อัตราผลตอบแทน จากการลงทุนของบริษัทประกันชีวิต

ประจำปี 2522-2526

ปี	สินทรัพย์ลงทุน	รายได้สุทธิจากการลงทุน	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
2522	4,550,536	382,156	8.4
2523	5,733,146	519,653	9.1
2524	7,126,397	711,191	10.0
2525	8,408,696	874,330	10.34
2526	10,678,367	1,021,166	9.55

¹ สัมภาษณ์ โปธิ์ จรรย์โกมล, รองปลัดกระทรวงพาณิชย์ ฝ่ายวิชาการ,

ตารางที่ 19

อัตราผลตอบแทน จากการลงทุนของบริษัทประกันวินาศภัย

ปี 2522 - 2526

ปี	สินทรัพย์ลงทุน	รายได้สุทธิจากการลงทุน	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
2522	2,037,434	167,350	8.2
2523	2,367,648	233,306	9.4
2524	2,650,994	310,082	11.7
2525	3,052,207	362,977	11.89
2526	3,535,438	389,076	11.01

ที่มา: รายงานประจำปีของธุรกิจประกันภัย, กองวิชาการ และสถิติ

สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์, 2522 และ (ม.ป.ป.)

1.6 การควบคุมการรับและจ่ายเงินของบริษัทประกันภัย วัตถุประสงค์ในการ

ควบคุม เพื่อป้องกันมิให้บริษัทรับและจ่ายเงินในทางที่ไม่สมควร อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อฐานะการเงินของบริษัทได้ ด้านรายรับรัฐจะต้องควบคุมเพื่อให้บริษัทรับเงินมาอย่างครบถ้วนถูกต้องและภายในเวลาอันสมควร สำหรับบริษัทประกันวินาศภัยได้มีประกาศกระทรวงพาณิชย์ กำหนดวิธีการเก็บ เบี้ยประกันภัย มิให้บริษัทมี เบี้ยประกันภัยค้างรับมากเกินไปจนสมควร โดยกำหนดให้บริษัท เก็บ เบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยภายในสิ้น เดือนถัดไปของวันที่ออกกรมธรรม์ประกันภัย เช่น บริษัทออกกรมธรรม์ ประกันภัยภายใน เดือนมิถุนายน 2528 จะต้องเก็บ เบี้ยประกันภัย ภายในวันที่ 30 กรกฎาคม 2528 ในการควบคุมฝ่ายตรวจสอบ⁽¹⁾ กองตรวจสอบและกำกับ จะควบคุมจากสมุดทะเบียนที่ทางสำนักงานประกันภัยกำหนดแบบไว้ และกำหนดในลงทะเบียน ภายใน 7 วัน หลังจากเกิดเหตุการณ์ ในกรณีตรวจพบว่าบริษัทไม่ลงรายการภายใน 7 วัน ก็จะเปรียบเทียบปรับ ตาม ม.32 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510

¹ สัมภาษณ์ บังอร มีเจริญ, ผู้ตรวจสอบกิจการประกันภัย 7 หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบ 1, สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์, 28 พฤษภาคม 2528

และ ม.30 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 ฝ่ายตรวจสอบจะตรวจสอบว่าบริษัทสามารถเก็บ เบี้ยประกันภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ เท่าที่ปรากฏในปัจจุบันทุกบริษัทสามารถเก็บ เบี้ยประกันภัยได้ตาม เวลาที่กฎหมายกำหนด ในกรณีบางบริษัทมี เบี้ยประกันภัยค้ำรับ ก็มักเกิดจาก เบี้ยประกันภัยจากกรมธรรม์ประกันภัย เก่าที่เรียกเก็บ เบี้ยประกันภัยไม่ได้ และบริษัทได้ส่ง เป็น เบี้ยประกันภัยค้ำรับไว้ ไม่สามารถตัดออกจากบัญชีได้ กรณีเช่นนี้ฝ่ายตรวจสอบก็ยอมให้ตั้ง เป็น เบี้ยประกันภัยค้ำรับไว้ นอกจากนี้อาจ เกิดกรณีตัวแทนประกันภัยทุจริตไม่ส่ง เบี้ยประกันภัยที่ เก็บได้ให้บริษัททำให้เกิด เป็น เบี้ยประกันภัยค้ำรับอยู่ที่ตัวแทน ทางสำนักงานประกันภัยก็สามารถ เพิกถอนใบอนุญาตตัวแทนประกันภัยนั้นๆ ได้

ส่วนทางด้านรายจ่าย ก็มีการควบคุมโดยให้บริษัทรายงานถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของบริษัท เพื่อพิจารณาว่ามีการจ่าย เงินตามที่ เป็นจริงที่ควรจ่าย ตามปกติวิสัยของการประกอบธุรกิจหรือไม่ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้หลายกรณี เช่น (1)

ก) บริษัทต้องการ เอาเงินออกจากบริษัท อาจจะแสดงจำนวนค่าสินไหมมากกว่าความเป็นจริง โดยออกหลักฐานและเอกสารครบถ้วน

ข) กรณีพนักงานฝ่ายค่าสินไหมทดแทนของบริษัททุจริต โดยทำความตกลงกับผู้เอาประกันภัย เช่นกรณีค่าสินไหมทดแทนรถยนต์ ตกลงค่าสินไหมทดแทนสูงกว่าความเป็นจริงโดยใช้หลักฐานเท็จ ว่าเสียหายมากกว่าความเป็นจริง

ค) พนักงานของบริษัทตกลงร่วมกันกับคู่ซ่อมรถ ออกใบเสร็จค่าซ่อมรถสูงกว่าความเป็นจริง

กรณีดังกล่าวข้างต้น ทำให้เงินของบริษัทมีการรั่วไหลจากการควบคุมของสำนักงานประกันภัย แต่เท่าที่ผ่านมา กองตรวจสอบและกำกับสามารถตรวจสอบพบและควบคุมได้ โดยการหาหลักฐานจากภายนอก มาเปรียบเทียบกับหลักฐานของบริษัท ซึ่งถ้าเกิดกรณีดังกล่าวหลักฐานของบริษัทจะมีครบถ้วน แต่อาจ เป็นหลักฐานเท็จการตรวจสอบจะพิจารณาถึงอัตราค่าใช้จ่ายซึ่งสูงเกินกว่าปกติจากรายงานประจำปีของบริษัทก่อน และทำการตรวจสอบยังบริษัทที่มีข้อสงสัย ซึ่งต้องใช้ เวลามากในการหาหลักฐาน แต่สำนักงานประกันภัยก็สามารถควบคุมการจ่ายเงินของบริษัทได้ตามวัตถุประสงค์

¹ สัมภาษณ์ โฟล์ จรรย์โกมล, รองปลัดกระทรวงพาณิชย์ ฝ่ายวิชาการ, 28 พ.ค. 28

1.7 การควบคุมตามบทบัญญัติอื่นๆ ซึ่งมีอีกหลายเรื่อง จะขอกล่าวเฉพาะ

เรื่องการควบคุมการประกันภัยต่อของบริษัท สำหรับการประกันวินาศภัยการควบคุมการประกันภัยต่อของบริษัท กองประกันวินาศภัยโดยฝ่ายควบคุมการประกันภัยต่อเป็นฝ่ายควบคุม โดยควบคุม 2 ประเภทคือ ควบคุมสัญญาการประกันภัยต่อ และผู้รับประกันภัยต่อ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบริษัทต่างประเทศ การควบคุมด้านสัญญาการประกันภัยต่อ พิจารณาจากสัญญาการประกันภัยต่อของแต่ละบริษัทส่งมาโดยวิเคราะห์เงื่อนไขแต่ละอย่างว่า เหมาะสมกับภาวะตลาดในปัจจุบันหรือไม่ ส่วนด้านผู้รับประกันภัยต่อจะพิจารณารูานะการเงินของบริษัทจากงบการเงิน ในกรณีพบว่าเงื่อนไขในสัญญาไม่เหมาะสมตามมาตรฐานก็จะสั่งให้บริษัทแก้ไขข้อความในสัญญานั้นๆ ได้โดยให้บริษัทไปต่อรองกับบริษัทรับประกันภัยต่อซึ่ง เป็นคู่สัญญา นอกจากนั้น ก็จะส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบตามบริษัทประกันภัยทุกปี ภายใน 1 ปี จะตรวจสอบได้ประมาณ 12 บริษัท จากผลการตรวจสอบเท่าที่ปรากฏสำนักงานประกันภัยสามารถควบคุมการรับประกันภัยต่อของบริษัทให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่เหมาะสมได้ตามวัตถุประสงค์

2. การดูแลให้ความเห็นชอบกรมธรรม์ประกันภัย ⁽¹⁾ ทางสำนักงานประกันภัย

ควบคุมโดยพระราชบัญญัติประกันภัย พ.ศ. 2510 กำหนดให้แบบและข้อความของกรมธรรม์ทุกแบบจะต้องผ่านการให้ความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัยก่อนริษัทจะนำออกใช้ ซึ่งกองนิติการโดยฝ่ายนิติการ เป็นผู้พิจารณาจากคำขออนุมัติกรมธรรม์ที่บริษัทส่งมา โดยพิจารณาข้อความและเงื่อนไขในสัญญาว่ามีข้อความไม่ชัดเจนหรือไม่ มีเงื่อนไขที่เหมาะสมหรือไม่ การพิจารณาจะแบ่งตามประเภทของการประกันภัย เวลาในการพิจารณาแต่ละกรมธรรม์จะไม่เท่ากัน แล้วแต่เงื่อนไขในกรมธรรม์ว่าจะมีปัญหาเรื่องใดหรือไม่บางกรมธรรม์อาจใช้เวลาเป็นปี เนื่องจากทางสำนักงานประกันภัยขอให้บริษัทชี้แจงแต่บริษัทก็ไม่มาดำเนินการต่อ กรณีนี้ทำให้การเสนอขออนุมัติกรมธรรม์ต้องเสียเวลามาก สำหรับผลของการควบคุมทางสำนักงานประกันภัยก็สามารถควบคุมดูแลกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทจะนำออกใช้ได้ตามวัตถุประสงค์

¹ กุมพล บัวสุวรรณค์, หัวหน้างานกรมธรรม์ กองนิติการ สำนักงานประกันภัย
กระทรวงพาณิชย์, สัมภาษณ์ 29 พฤษภาคม 2528

3. การควบคุมอัตราเบี่ยงประกันภัย ทางสำนักงานประกันภัยควบคุมตามที่

พระราชบัญญัติประกันภัย พ.ศ. 2510 กำหนดให้อัตราเบี่ยงประกันภัยที่บริษัทจะใช้ออกใช้นั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนประกันภัยเสียก่อน สำหรับอัตราเบี่ยงประกันวินาศภัย นั้น (1) กองประกันวินาศภัย โดยฝ่ายอัตราเบี่ยงประกันภัย เป็นฝ่ายพิจารณาค่าของอนุมัติอัตราเบี่ยงประกันวินาศภัยที่บริษัทส่งมา การพิจารณาใช้ตามพิกัดอัตราเบี่ยงประกันภัยแต่ละประเภท ซึ่งไม่ได้กำหนดขึ้นตามหลักการที่แท้จริงได้แก่การรวบรวมสถิติอัตราเบี่ยงประกันภัย 3-5 ปี แยกตามประเภทการประกันวินาศภัย และหาอัตราค่าสินไหมทดแทน หรือต้นทุนการประกันภัยของแต่ละปี และใช้สถิติข้อมูลเพื่อคาดการณ์ล่วงหน้าที่จะใช้อัตราเบี่ยงประกันภัยต่อไป ส่วนพิกัดอัตราเบี่ยงประกันภัยที่ใช้อยู่ในเริ่มมีขึ้นเมื่อปี 2510 อนุมัติอัตราเบี่ยงประกันภัยทั้งหมดที่บริษัทขอมา และปรับปรุงจนมีมาตรฐานเดียวกันหมดเมื่อ พ.ศ. 2523 การที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามหลักการที่แท้จริงเนื่องจากจะต้องใช้ปริมาณข้อมูลมาก เช่นการประกันอัคคีภัยทั้งหมดมีประมาณปีละ 500,000 กรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์ประมาณ 150,000 กรมธรรม์ขาดเจ้าหน้าที่และเครื่องมือเครื่องใช้ในการเก็บรวบรวมสถิติ ดังนั้นการพิจารณาให้ความเห็นชอบกรมธรรม์ประกันวินาศภัยจึงไม่สามารถบอกได้ว่าอัตราที่อนุมัตินั้นเพียงพอ ถูกต้องหรือไม่ เนื่องจากขาดหลักการที่ดีพอ แต่การควบคุมให้บริษัทใช้อัตราตามที่กำหนดปรากฏว่าได้ผลค่อนข้างสมบูรณ์ เพราะปรากฏว่าไม่มีเรื่องหรือปัญหาในเรื่องการใช้อัตราแตกต่างไปจากอัตราที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบเลย และในเรื่องนี้ก็มีการตรวจสอบโดยการสุ่มตัวอย่างเป็นประจำ

สำหรับการประกันชีวิต การควบคุมเท่าที่ผ่านมาการให้ความเห็นชอบอัตราเบี่ยงประกันชีวิตอยู่ในอัตราที่เหมาะสมและยุติธรรม ตามหลักการและวิธีการที่ควรจะเป็น สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการควบคุม (2)

¹ สัมภาษณ์ มนัส ชิวสกุลยงค์, หัวหน้าฝ่ายอัตราประกันภัย กองวินาศภัย สำนักงานประกันภัย, เมื่อ 31 พฤษภาคม 2528.

² สัมภาษณ์ กาญจนา แสมขาว, นักวิชาการประกัน 4 กองประกันชีวิต สำนักงานประกันภัย, 30 พฤษภาคม 2528.

4. ควบคุมดูแลให้ผู้เอาประกันภัยได้รับการชดเชยค่าเสียหายตามสัญญา

สำนักงานประกันภัยควบคุมในกรณีที่เกิดมีข้อร้องเรียนมายังสำนักงานประกันภัยโดยฝ่ายค่าสินไหมทดแทน กองนิติการ เป็นฝ่ายดำเนินการโดยพิจารณาใกล้เกลี่ยหาข้อยุติ ข้อพิพาทระหว่างบริษัทประกันภัย และผู้เอาประกันภัยส่วนใหญ่ก็สามารถหาข้อยุติได้สำเร็จประมาณ 90% ของเรื่องที่ร้องเรียนมาซึ่ง เป็นอัตราที่น่าพอใจ ส่วนที่ยังหาข้อยุติไม่ได้ก็ต้องต่อสู้กันถึงศาลสถิตยุติธรรม โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันภัยยังต้องมีส่วนเกี่ยวข้อง คือ เป็นพยานในศาลด้วย นอกจากนี้ยังได้มีการรวบรวมข้อวินิจฉัยเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เพื่อหาแนวทางปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกันต่อไป

5. การควบคุมตัวแทนและนายหน้าประกันภัย สำนักงานประกันภัยควบคุมโดยการทดสอบความรู้ของตัวแทนและนายหน้าประกันภัย ซึ่งต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเสียก่อนโดยฝ่ายควบคุมคนกลางประกันภัย กองนิติการ ตามสถิติ ดังนี้

ตารางที่ 20

สถิติตัวแทน-นายหน้าประกันชีวิต

ปี	ตัวแทน				นายหน้า			
	ผู้สมัครสอบ	ผู้ได้รับใบอนุญาตรายใหม่	ผู้ได้รับใบอนุญาตทั้งสิ้น	ต่ออายุเมื่อสิ้นปี	ผู้สมัครสอบ	ผู้ได้รับใบอนุญาตรายใหม่	ผู้ได้รับใบอนุญาตทั้งสิ้น	ต่ออายุเมื่อสิ้นปี
2522	12,873	5,217	12,232	7,015	169	113	494	381
2523	9,590	4,100	11,407	7,307	119	96	477	381
2524	13,085	4,413	11,599	7,186	282	47	564	517
2525	15,680	4,480	13,631	9,151	236	95	593	597
2526	20,937	6,772	17,861	11,089	370	94	616	602

ที่มา: กองวิชาการและสถิติ สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตารางที่ 21

สถิติตัวแทน-นายหน้าประกันวินาศภัย

ปี	ตัวแทน			นายหน้า			
	ผู้ได้รับใบอนุญาตรายใหม่	ผู้ได้รับใบอนุญาตทั้งสิ้น	ต่ออายุเมื่อสิ้นปี	ผู้สมัครสอบ	ผู้ได้รับใบอนุญาตรายใหม่	ผู้ได้รับใบอนุญาตทั้งสิ้น	ต่ออายุเมื่อสิ้นปี
2522	1,271	4,003	2,732	233	184	1,305	1,121
2523	1,552	4,283	2,731	221	168	1,289	1,121
2524	1,100	4,170	3,070	302	112	1,378	1,266
2525	1,413	4,608	3,195	434	226	1,364	1,238
2526	1,672	5,238	3,290	682	155	1,504	1,349

ที่มา: กองวิชาการและสถิติ สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

จากตารางสถิติตัวแทนและนายหน้าประกันภัยในแต่ละปีมี เป็นจำนวนมากสำนักงานประกันภัยสามารถควบคุมได้โดยการออกใบอนุญาต เมื่อผ่านการสอบแล้วเท่านั้น ซึ่งเป็นการทดสอบว่าตัวแทนและนายหน้าเหล่านี้มีคุณสมบัติ และความรู้ ตามที่กระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด นอกจากนี้ทางสำนักงานประกันภัยยังจัดให้มีการอบรมสัมมนา เพื่อเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ตัวแทนและนายหน้าประกันภัย อยู่เป็นประจำ และมีโครงการที่จะขยายไปยังส่วนภูมิภาคด้วย

6. นอกจากการควบคุมดังที่กล่าวมาแล้ว สำนักงานประกันภัยยังมีการส่งเสริมในด้านต่างๆ โดยให้บริษัทประกันภัยร่วมกันประชุมสัมมนาแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และหาทางร่วมมือกันแก้ไขปัญหาค่าไป ซึ่งผลก็ปรากฏว่า ทุกฝ่ายต่างก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ก่อให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้นระหว่างบริษัทประกันภัยและสำนักงานประกันภัย ซึ่งมักจะมีข้อขัดแย้งกันอยู่เสมอๆ นอกจากนี้สำนักงานประกันภัยยังสนับสนุนให้มีการสร้างระบบรับประกันภัยค่อของประเทศไทย โดยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทั้งทางราชการและเอกชนโดยผ่านสมาคมประกันชีวิตและสมาคมประกันวินาศภัย คือสามารถก่อตั้งบริษัทไทยรับประกันภัยค่อ จำกัด ขึ้น เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2521 ผู้ถือหุ้น เป็นบริษัทประกันภัยในประเทศไทย

ทุกบริษัท เพื่อที่จะรับประกันภัยต่อจากบริษัทประกันภัยในประเทศ ทำให้การรับประกันภัยต่อในตลาดต่างประเทศลดลง ซึ่งผลการดำเนินงานของบริษัทไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด สามารถรับประกันภัยต่อเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากตารางแสดง เบี้ยประกันรับสุทธิดังนี้

ตารางที่ 22

แสดงถึง เบี้ยประกันรับสุทธิของ บริษัทไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด

ประจำปี 2521-2526

หน่วย : 1,000 บาท

ปี	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย	รวม
2521	ยังไม่ได้ เริ่มดำเนินการการรับประกันภัย		
2522	-	14,245	14,245
2523	-	24,202	24,202
2524	1	41,685	41,686
2525	126	51,429	51,555
2526	507	57,330	57,837

ที่มา: กองวิชาการและสถิติ สำนักงานประกันภัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. อัตรากำลังของสำนักงานประกันภัย

อัตรากำลังของสำนักงานประกันภัยตามที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มีทั้งหมด 236 คน แต่เนื่องจากขาดงบประมาณทำให้ไม่สามารถบรรจุได้เต็มตามที่อนุมัติแบ่งออกเป็น 6 กองดังนี้

	จำนวนที่แท้จริง	อัตรารว่าง	จำนวนที่ได้รับอนุมัติ
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ	1	-	1
รองผู้อำนวยการสำนักงานฯ	1	-	1
ผู้ตรวจสอบภายใน	1	-	1
สำนักงานเลขานุการกรม	30	-	30
กองตรวจสอบและกำกับ	38	13	51
กองนิติการ	37	2	39
กองประกันชีวิต	20	8	28
กองประกันวินาศภัย	50	8	58
กองวิชาการและสถิติ	<u>24</u>	<u>3</u>	<u>27</u>
	<u>202</u>	<u>34</u>	<u>236</u>

ที่มา. สำนักงานเลขานุการกรม สำนักงานประกันภัย

จากการศึกษาพบว่ากองที่ควรจะมีการเพิ่มอัตรากำลังมีดังนี้

1. กองตรวจสอบและกำกับ มีหน้าที่ในการตรวจสอบและกำกับฐานะการเงินและการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย 75 บริษัท สาขาบริษัทประกันภัยจำนวน 654 สาขา และนายหน้าประกันภัยจำนวน 1,725 ราย

1.1 ฝ่ายกำกับ ⁽¹⁾ มีอัตรากำลังทั้งหมด 8 คน แบ่งออกเป็น 3 งานมีผู้ปฏิบัติงาน งานละ 2 คน กำกับบริษัทประกันภัยงานละ 25 บริษัท เฉลี่ยแล้วกำกับคนละ 12 บริษัท ต่อเดือน โดยการตรวจรายงานประจำเดือนและรายงานประจำปีของบริษัทประกันภัย จากนั้นก็วิเคราะห์เสนอถึงผลการตรวจต่อนายทะเบียน เวลาเฉลี่ยตรวจบริษัทละ 5 วัน คอเจ้าหน้าที่ 1 คน ใน 1 เดือน มีวันทำการเพียง 22 วัน สรุปได้ดังนี้

¹สัมภาษณ์ เสริมศักดิ์ สุวណาการ, หัวหน้าฝ่ายกำกับ กองตรวจสอบและกำกับ สำนักงานประกันภัย, 29 พฤษภาคม 2528

เวลาทำการ 22 วัน เจ้าหน้าที่ 1 คน ตรวจสอบได้ $\frac{22}{5}$ 4 บริษัท

ดังนั้นการตรวจสอบบริษัทภายใน 1 เดือน 12 บริษัท ต้องใช้เจ้าหน้าที่ 3 คน

ในขณะที่มีจำนวนเจ้าหน้าที่เพียง 1 คน จึงสรุปได้ว่า ฝ่ายกำกับควรจะมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอย่างน้อย 16 คน แต่จำนวนทั้งหมดมีเพียง 6 คน นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ 1 คน ในจำนวน 6 คนนี้จะต้องกำกับนายหน้าประกันภัยอีก 1 คน กำกับนายหน้าประกันภัยจำนวน 1,725 ราย จึงไม่อาจกำกับได้ครบถ้วน และยังไม่มียุทธวิธีดีในการกำกับ ส่วนสาขาบริษัทประกันภัยจำนวน 654 สาขานั้น ไม่สามารถที่จะกำกับได้

1.2 ฝ่ายตรวจสอบ มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 25 คน มีหน้าที่ออกตรวจสอบตามบริษัทประกันภัยต่างๆ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ (1)

ก. ฝ่ายตรวจสอบ 1 ตรวจสอบฐานะการเงินของบริษัทประกันภัยจำนวน 25 บริษัท มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 8 คน

ข. ฝ่ายตรวจสอบ 2 คน ตรวจสอบ 25 บริษัท มีเจ้าหน้าที่ 9 คน

ค. ฝ่ายตรวจสอบ 3 ตรวจสอบ 25 บริษัท มีเจ้าหน้าที่ 8 คน

ในการตรวจสอบแต่ละบริษัทจะใช้เจ้าหน้าที่ประมาณ 2-3 คน ใช้เวลาในการตรวจสอบบริษัทประกันชีวิต 1 บริษัทประมาณ 4-5 เดือน สำหรับบริษัทประกันวินาศภัยใช้เวลาประมาณ 1 เดือน ต่อ 1 บริษัท นอกจากนี้การตรวจสอบนายหน้าประกันภัยจำนวน 1,725 ราย แต่ตรวจสอบได้ปีละไม่เกิน 45 ราย ส่วนสาขาบริษัทประกันภัยตรวจปีละ 3 ครั้ง แต่ละครั้งออกตรวจประมาณ 1 เดือน ประมาณ 40 สาขา ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการตรวจสอบบริษัทประกันภัยภายใน 1 ปี แต่ละฝ่ายจะตรวจได้ไม่เกิน 5 บริษัท นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบแบบเฉพาะเรื่องกรณีที่ฝ่ายกำกับพบประเด็นที่มาตรวจสอบและวิเคราะห์ส่งมาให้ฝ่ายตรวจสอบในกรณีนี้อาจใช้เวลาเป็นปีในการตรวจสอบ เช่น เคยตรวจสอบบริษัทอาคเนย์ประกันภัยโดยใช้เวลาราว 2 ปี ดังนั้น การที่จะตรวจสอบครบทุกบริษัทจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย 5 ปี ในกรณีที่ต้องตรวจสอบบริษัทประกันภัยแบบเฉพาะเรื่อง ทำให้เสียเวลามากก็อาจจะต้องงดการตรวจสอบนายหน้าและสาขาของบริษัทประกันภัย

¹ สัมภาษณ์ บังอร มีเจริญ, ผู้ตรวจสอบกิจการประกันภัย 7 หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบ 1 สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์, 29 พฤษภาคม 2528

2. กองนิติการ (1) มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 37 คน แบ่งเป็น 3 ฝ่าย และ 1 งาน ฝ่ายที่ต้องการอัตรากำลังเพิ่มคือฝ่ายนิติการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 งาน คือ งานกฎหมาย งานเปรียบเทียบคำวินิจฉัย งานกรมธรรม์ และงานทะเบียน และหลักทรัพย์ จะขอกล่าวเฉพาะงานกรมธรรม์ ซึ่งมีปัญหาในเรื่องอัตรากำลังเนื่องจากมีบริษัทประกันภัยที่วางตั้งว่า การอนุมัติให้ความเห็นชอบกรมธรรม์ประกันภัยมีความล่าช้างานกรมธรรม์มีหน้าที่วิเคราะห์แบบกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทส่งมา เพื่อขออนุมัติ โดยจะวิเคราะห์ถึงเงื่อนไขและข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยว่ามีเงื่อนไขที่เอาเปรียบผู้เอาประกันภัยหรือไม่ และมีข้อความคลุมเครือ ติความได้หลายทางหรือไม่ เนื่องจาก เป็นภาษากฎหมายที่อ่านแล้วบุคคลทั่วไปเข้าใจยาก เจ้าหน้าที่ปฏิบัติมี 4 คน แบ่งตามประเภทของกรมธรรม์ กรมธรรม์ที่ส่งเข้ามามีประมาณปีละ 30-40 แบบ แต่ละแบบอาจมีหลายฉบับ ซึ่งรวมแล้วประมาณ 300 ฉบับ การพิจารณาแบบของกรมธรรม์ใช้เวลาอย่างค่อนประมาณ 1 สัปดาห์ ต่อเจ้าหน้าที่ 1 คน และบางแบบอาจใช้เวลาเป็นปี สำหรับระยะเวลาที่เฉลี่ยต่อ 1 กรมธรรม์ประมาณ 3 เดือน ต่อเจ้าหน้าที่ 1 คน ดังนั้นภายใน 1 ปี เจ้าหน้าที่ 1 คนจะต้องวิเคราะห์แบบกรมธรรม์อย่างต่ำประมาณ 10 แบบ ซึ่งต้องใช้เวลารวมประมาณ 30 เดือน จึงเสร็จ สรุปได้ว่างานกรมธรรม์ที่ต้องการอัตรากำลังเพิ่มถึง 3 เท่า คือจากจำนวนจริง 4 คน ต้องการเพิ่มอีกเป็น 12 คน จึงจะสามารถพิจารณาให้ความเห็นชอบกรมธรรม์ทั้งหมดภายใน 1 ปี

นอกจากนี้กองนิติการยังมีอัตราการเข้าออกของเจ้าหน้าที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากมักลาออกไปทำงานกับบริษัทประกันภัยอยู่เสมอ ทำให้ขาดเจ้าหน้าที่เก่าที่มีประสบการณ์ เจ้าหน้าที่ใหม่ๆ ก็ต้องใช้เวลานานกว่าจะเข้าใจถึงระบบอันยุ่งยากของธุรกิจประกันภัย

3. กองประกันชีวิต (2) ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 20 คน แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย และ 1 งาน เฉพาะฝ่ายอัตราประกันชีวิต มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประมาณ 3 คน ซึ่งการแบ่งงานก็ไม่แน่นอน ในจำนวนนี้อาจจะไปทำหน้าที่อื่น ตามแต่ผู้บังคับบัญชาสั่งก็ได้ ในการพิจารณาคำขออนุมัติอัตรา เบี้ยประกันชีวิตซึ่งจะมีจำนวนไม่แน่นอนในแต่ละปีจะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันชีวิตว่าจะมีความเหมาะสมกับอัตราเบี้ยประกันชีวิตหรือไม่ สำหรับปี 2527

¹ สัมภาษณ์ กุมพล บัวสวรรค์, หัวหน้างานกรมธรรม์, กองนิติการ สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์, เมื่อ 29 พฤษภาคม 2528

² สัมภาษณ์ กาญจนา แสมขาว, นักวิชาการประกันภัย 4 กองประกันชีวิต สำนักงานประกันภัย, 30 พฤษภาคม 2528

มีผู้ขออนุมัติอัตรา เบี้ยประกันชีวิตประมาณ 300 ราย และกองประกันชีวิต เสนอขออนุมัติไป 287 ราย ใช้เวลาพิจารณาอย่างต่ำ 2 สัปดาห์ ต่อ 1 ราย หรือบางรายที่มีปัญหาอาจจะเป็น 1-2 เดือน การคำนวณทางคณิตศาสตร์ประกันภัยใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์

การควบคุมการจัดสรร เงินสำรอง เป็นหน้าที่ของฝ่าย เงินสำรองและหนี้สินตามกรมธรรม์ ต้องออกไปตรวจทุกๆ บริษัท โดยหมุนเวียนกันไปใช้เจ้าหน้าที่ 2 คน บริษัทเล็กใช้เวลา 1 เดือน บริษัทใหญ่ใช้เวลา 3-4 เดือน ดังนั้นภายใน 1 ปี จึงไม่อาจตรวจได้ครบทุกบริษัท จะตรวจสอบได้ประมาณ 6-7 บริษัท ถ้าตรวจครบทั้ง 12 บริษัทจะใช้เวลาประมาณ 2 ปี เนื่องจากขาดกำลัง เจ้าหน้าที่ที่จะต้องออกตรวจสอบ

4. กองประกันวินาศภัย มีอัตรากำลังทั้งหมด 50 คน แบ่งออกเป็น 4 ฝ่าย และ 1 งาน ฝ่ายอัตราเบี้ยประกันภัย แบ่งออกเป็น 4 งาน แยกตามประเภทของการประกันภัย มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 11 คน ดังนี้ (+)

- 4.1 งานอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัย มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน 3 คน
- 4.2 งานอัตราเบี้ยประกันภัยทางทะเล มีเจ้าหน้าที่ 2 คน
- 4.3 งานอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ มีเจ้าหน้าที่ 3 คน
- 4.4 งานอัตราเบี้ยประกันภัยเบ็ดเตล็ด มีเจ้าหน้าที่ 2 คน

ฝ่ายอัตราเบี้ยประกันภัยมีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัท ประกันภัย เสนอขอมา แต่ละปีมีจำนวนไม่เท่ากันตามที่อนุมัติในแต่ละปี แยกตามประเภทการประกันภัยดังนี้

	2523	2524	2525	2526	2527
อัคคีภัย	147	364	222	35	127
ทางทะเล	4	-	2	11	61
รถยนต์	40	50	6	9	142
เบ็ดเตล็ด	<u>210</u>	<u>120</u>	<u>17</u>	<u>226</u>	<u>85</u>
รวม	<u>401</u>	<u>534</u>	<u>247</u>	<u>281</u>	<u>415</u>

ที่มา: กองประกันวินาศภัย กระทรวงพาณิชย์

¹ มนัส ชิวสกุลยงค์ หัวหน้าฝ่ายอัตราเบี้ยประกันภัย กองประกันวินาศภัย สำนักงาน ประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ สัมภาษณ์, 31 พฤษภาคม 2528

ในการพิจารณาอนุมัติแต่ละรายจะใช้ เวลาประมาณ 1 สัปดาห์ การพิจารณา พิจารณา ตามพิภคัศตรา เบี้ยประกันภัย โดย เปรียบ เทียบกับัศตรา เบี้ยประกันภัยที่บริษัท เสนอขอมาประกอบ กับัศตรา เบี้ยประกันภัยที่บริษัท เคยใช้ เมื่อพิจารณา เห็นว่าไม่สูง เกินกว่าพิภคัศตรา เบี้ยประกันภัย ก็จะทำพิจารณาอนุมัติ ดังนั้นการพิจารณาจะใช้ เวลาไม่มากนัก สามารถจะพิจารณาให้ เสร็จภายใน เวลาที่กำหนดไว้ ในแต่ละปี ไม่ม้งานค่าง แต่วิธีการพิจารณาอย่างขาดหลักการทางวิชาการที่ควร จะทำ เนื่องจากขาดข้อมูลสถิติ ซึ่งทางกองประกันวินาศภัยไม่สามารถจะทำตามหลักการได้ เพราะต้องมีการรวบรวมสถิติ เป็นจำนวนมาก ขาดกำลัง เจ้าหน้าที่และ เครื่องมือ เครื่องใช้ ซึ่งขณะ- นี้ได้ เริ่มโครงการที่จะนำ เครื่องคอมพิวเตอร์ เข้ามาใช้ใ้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล แต่ก็ยังประสบ- ปัญหาเรื่อง เจ้าหน้าที่ไม่มีความสามารถ ใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ เนื่องจากผู้ที่มีความรู้ทางประกันภัย ไม่มี ความรู้ เรื่อง เครื่องคอมพิวเตอร์ และผู้ที่มีความรู้ เรื่องคอมพิวเตอร์ก็ไม่มีความรู้ เรื่องการ ประกันภัย เป็นต้น

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย